

manden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ikke kommer herved i Frederiksborg Amt mere; ellers ødelægger han alle Chancer for et konservativt Valg. Det antager jeg, der blev sørget for, det ærede Medlem kom nemlig ikke derned efter den Tid. Jeg tror nok, der er andre Steder i Landet — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det i dette Øjeblik, jeg kommer det nok senere —, hvor man har erhvervet den samme Opfattelse, som man erhvervede nede i Frederiksværk. Jeg tror at den Agitationsform, hvor den paagældende Agitator fra konservativ Side gør sig til Hovedopgave at spille Halløj med Ministrene og drive Spøg med alt, hvad de foretage sig, er ikke den virksomste, naar man vil opnaa konservative Resultater.

Formanden: Jeg henstiller, om man ikke vil finde, at denne Forhandling om, hvad der er passeret forud for de sidste Valg kunde indskrænkes noget.

Dinesen: Ja, nu skal jeg holde op med det og skal efter den ærede Formands Anvisning indskrænke mig til blot at sige to Ord om Aviserne. Her er jeg i den ønskeligste Enighed med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Jeg sagde selv i forrige Møde, at Ministrene havde ikke nødig at bryde sig det allermindste om Avispolemikken, og jeg tilføjede, at vi herinde ere saa hærdede overfor, hvad der staar i Aviserne, at vi heller ikke bryde os derom. Men det, som jeg er imod i den Benyttelse af Aviser, som jeg sigtede til, er; at derved ødelægges forskellige Forhold blandt Vælgerne. Det var derfor, jeg advarede mod den Form for Agitation ved Pressen. Det var ikke for at gøre det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds eller i det hele taget dem, der staa paa hans Side, Fortræd, men fordi de, der tolerere denne Form for Presseagitation, gøre Fortræd dermed.

Jeg gaar derefter over til at tale om de Spørgsmaal, som jeg har foresat mig at berøre. Jeg skal da først tale om Sukkerloven, idet den Grund, jeg havde til at opsætte at tale derom, ikke længere er til Stede, efter at jeg nu har hørt den ærede Finansminister. Jeg er da, efter med Opmærksomhed at have fulgt, hvad der er sagt baade af det ærede Medlem, der særlig har udtalt sig om dette Forhold, det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) og af den ærede Finansminister,

kommen til det Resultat, at Dissensen i dette Spørgsmaal mellem de fra de to Sider direkte interesserede ikke er større eller mere omfattende, end at de maa kunne komme til en Forstaaelse. Det vilde dog være i høj Grad interessant, om man her ved en saadan direkte Forhandling kunde opnaa at komme til en Løsning, som kunde blive accepteret af Rigsdagens 2 Ting. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at der kan gøres Indrømmelser ogsaa fra Sukkerfabrikkerne og de fra denne Side i denne Sag interesserede. Det vilde derfor glæde mig, om en Forstaaelse kunde komme i Stand. Der er et Forhold, som man ikke maa glemme i denne Sag. Det er, at medens en Bedrift som Papirfabrikationen har konstant Tilgang af Raamateriale og i vid Udstrækning har konstant Afgang af sine Produkter, er dette ikke Tilfældet med Sukkerfabrikationen, den kan ikke paaregne en saadan konstant Tilgang af det Raamateriale, som skal gaa ind i Bedriften, eller en konstant Afgang af Produktionen, idet Afgangen paavirkes i langt højere Grad, end Tilfældet er ved Papirfabrikationen; af Usikkerhed ved ude fra kommende Momenter. Imidlertid mener jeg, at dette Spørgsmaal nok vil kunne gaa sin Løsning i Møde.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende Lovforslaget om Stempelafgift af spirituøse Drikkevarer. Her kan jeg ikke undlade, skønt jeg med megen Opmærksomhed lyttede til de Udtalelser, som kom fra den højtærede Finansminister, da han talte om de Forestillinger, som vakttes i Udlandet om, hvad vi foretog os indenfor vort eget Omraade i Spørgsmaal som dette, at tilraade den allerstørste Grad af Forsigtighed, for at vi kunne undgaa handelspolitiske Vanskeligheder af enhver Art. Hvad jeg særlig her tænker paa, er vort Forhold til Island. Vi skulle ikke gerne støde en eller anden af de Magter, med hvem vi have kontraheret paa en saadan Maade, at det er af Interesse for Island, og derved bevirke, at der paa de Steder opstod Mistemninger, som kunde medføre Fare for Krav om Ændringer i de bestaaende Traktatforhold, det kunde nemlig bringe os i et vanskeligt Forhold til Island. Da Forholdet der ikke er alt for let i Forvejen, vil det være af stor Betydning ikke at forplumre noget her, og dette Hensyn bør bringe os til at optræde med megen Forsigtighed. Lovforslagets Indhold bør gøres til Genstand for en indgaaende Prøvelse. Jeg er noget bange for, at det, der